

தாழை - 19

ஆசிரியர்: வி. மைக்கல் கொலின்

இரு அகதியின் பாடல்

என் -

அன்பான தாய்நாடே
போய் வருகிறேன்
விடைகொடு.

✽

நீலக் கடல் பரப்பின்
வெண் அலைத் திரளில்
எல்லாம் இழந்து
எம்மை மட்டும்
கொண்டுசெல்கிறோம்
அகதிப்படகில்.

✽

பிலாத்துவின்

முன்னே -

'மூலனம் சுமந்த
யேசுநாதரைப்போல்
நல்லை பிலாத்துக்களின்
முன்னே -
எங்கள் மௌனம்

.....

எங்கள்

கே.த்தை ரண்மாக்கி
எங்களைப் பின்மாக்கிய
செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டு
நாங்கள்.

✽

பனை மரங்களின் ஊடே

பவனி வந்த
செம்மண் பாதைகளில்
கிராமத்து தெருக்கள்
வழி யே

பாதங்கள் சிவக்க சிவக்க
'அவள்களின்' பின்னே
அலைந்த காலம்
எல்லாம் பறித்து
எங்கள் சொந்தம்
எல்லாம் சிதைந்து
எங்கள் உயிர்பறிப்போரின்
தலைகளில் தப்பி
எங்கள் மண்ணைவிட்டு
ஒடுகின்றோம்.

✽

எனது மன்னேண

இந்தப் பயணம்
எங்கள் உயிரின்
நிலையை

உத்தரவாதப்படுத்துக்கொள்ள
இதுமுடிவுல்ல-

ஆரம்பம்.

விரைவில் வருவோம்
விரைவில் வருவோம்
எங்கள் மண்ணில்
நாங்கள் வாழு.....

- பிரபஞ்சப்பிரியன்

With Best Compliments

From

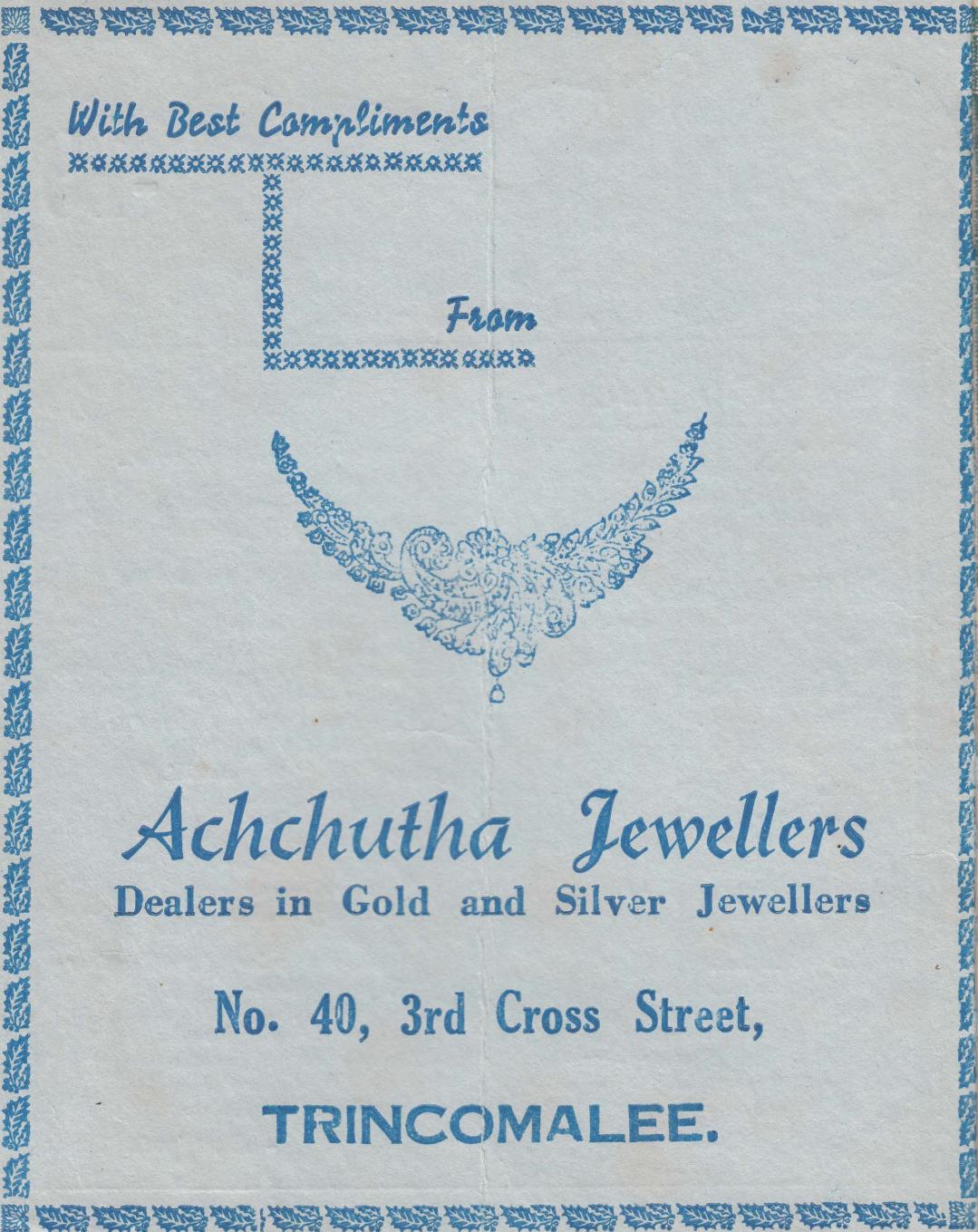

Achchutha Jewellers

Dealers in Gold and Silver Jewellers

No. 40, 3rd Cross Street,

TRINCOMALEE.

உங்கள் வாழ்க்கையில் வளம் பெற உங்கள்
எண்களுக்கு ஏற்ற வகையில் கற்களைத்
தெரிந்தெடுத்து
அதிர்ஸ்டம் பெறுக்கள்.

உங்களின் சகலவிதமான வைரநகைத்
தேவைகளுக்கு

தாசீம் ஜாவலர் ஸ்

76, கடற்படைத்தள வீதி
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 026 - 2007

தாகம் வளர வாழ்த்துக்கள்

அபிராமி ஜாவலர் ஸ்

29 / G காசுத் தெரு,
திருகோணமலை.

தொலைபேசி: 026 - 2044

With the best wishes ...

N. A. MARKANDU & BROS.

191, CENTRAL ROAD,

TRINCOMALEE.

Phone : 2215

With Best Compliments

NEW NIRUSHA ELECTRICAL

(Authorised Dealers for: Electrical goods, National P.V.C pipe fittings & Kelani Cables building Materials Hardware goods.

46, SEA VIEW ROAD,
TRINCOMALEE.

சிற சிலிருந்த பிரிந்த

இறகு ஒண்ட

காற்றின்-

தீராத பக்கங்களில்

ஒரு பறவையின்

வாழ்வை

எழுதிச் செல்கிறது..

-தருமுசிவராமு-

தாழீர். ஏ. சிபுளில்

பழக்க தோசங்கள்

ஒரு அழிந்த தேசத்தின்
உதயம் தேடப்படுகிறது

* * *

நெறிய...
புரியாமல் வீசிற்று
(இவைாத) புயல்
காற்று

அங்கே....
சீக்குண்ட மரபுவழி
உடற்மகஞ் ம் உறங்குதளம்
பஞ்சபுத்ததில் ஒன்று
பரிகர்சம் ! செய்தவிட்டதால்
சாம்பல் மேட்டிற்கு
சமர்ப்பணம் செய்தவிட்டு
அவாக்தகளாக
கொட்டில்வாழ்வில்
" வஷ்ணுமயின் நிறம்சிவப்பு "
வாசிக்கப்படுகிறது .

* * *

தொட்டில் குழந்தகளின்
கண்ணிரப்புக்கள்
கவிபாடுகிறது --
ஓளவுவயே !
இளமையில் கொடியது
வழுமையல்ல .
இளமையில் கொடியது
அகதி ! அகதி ! ! அகதி !!!

* * *

ஆழிச்சமுந்திரத்தின்
அலகள் தழுவாத
ஸுந்தக் கண்ணிக் காரகளை
சாக்கடவெள்ளம்
சங்கமித்ததார்ல்.
நாற்ற ஊற்றுக்கள்
ஷங்கே நன்றோடுகிறது .

கடந்த காலத்து

அதசோடு

இங்கே....

பற்கருக்கும் இதழ்க்குக்கும்
(சிரிப்பதற்கு) தட்ட !
விதிக்கப்படுகிறது .

* * *

அதே முகத்தில்

மண்டதிரந்து
கண்ணிரில் கால்கழுவும்
மாளிடப் பிறவிகளை
நன்றாம்

ஒரு தாய் குலம்தானோ ?

* * *

ரல்ல வேளை ?

இனங்குக்கு
இரத்தத்தில் வேறு வேறு
நிறமில்லாமல் போனது

* * *

ஒரு....

நிரந்தர உதயம்கான
ஏக்கத்தை
முகத்தில் தேக்கி
சிழக்கு நோக்கி
இருப்போரின் கரங்களில்
தணப்பது
அவர்களின் விரல்மட்டுமா ?
நில !
உயிரும் கூடவே .

* * *

முகட்டு நில

மேட்டுத்தீவில்

இங்ற நடப்பது

இவைாதமா ? 6^{ம்} பதிக்டப்பாதை

மீண்டும் -

மாஸ்டம் என்ம்
மலைச்சிகரம் நோக்கிய
மனிதநேயப் பாதையிலே
மனிதாபிமான சிந்தனைகளைச்
சுமந்து கொண்டு
ஆலக்கிய தேடல்களுடன்
எங்கள் பயணம்.....

*

ஈழத்து ஆலக்கிய பரப்பிலே
திருகோணமலையின்
கலை ஆலக்கிய முயற்சிகளை
பிரதிநிதித்தவம் படுத்தும்
பாரிய பொறப்பின்.
தன்மையை உணர்ந்து
தாகம் கலை ஆலக்கிய
புரட்சிகர இதழ்
தனை பஞ்சிப்பை
ஆற்றி வசைவு
வாசகர்கள் அறிந்ததே.

*

ஒருமக்கள் ஆலக்கியம் நோக்கிய
மகத்தான முயற்சியில்
இறங்கியிருக்கும் நாம்
உங்களிடம் இருந்து
எதிர்பார்ப்பது
யதார்த்தபூர்வமான
கலை ஆலக்கிய பண்டப்புக்களையே.
அதற்காக -
வெறும் ஆயுதங்களைப்பற்றி
எழுஷுவதி மட்டுமே
யதார்த்த ஆலக்கியமாகிவிடாத
என்ற -
கொள்கையுடையவர்கள்
நாங்கள் -

*

மனித சமூகம் இன்று
கம்யூட்டர்களோடு

- கதைத்தசுக் கொண்டிருக்கும்
காலகட்டத்தில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக் கின்றது .

*

எமது இன்றைய தேவை
மனிதவாழ்வின் நிகழ்வுகளைச்
சொல்லும் பண்டப்புக்களே -
மனித மூல வாழ்வு என்பது
வெறும் இயந்திரத் தன்மையுடை
யதல்லவே !

*

வேறு எந்தசால்தையும் விட
இன்றைய காலகட்டத்தில்தான்
நாம் -

உரைப்படவேண்டியவர் களாக
இருக்கிறோம் -

ஆம் - எமதிகான பாதை களை
நாமே -

தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டிய
பொறுப்பான

காலகட்டத்தில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்
- தொடரும் -

சந்திப்போம் *நூத்திராஷ்டிரம்*
தாகம்.வி. முக்கில் கொள்ள

23-07-1972

என் தேசமே-
 உன் தேகம்
 சோகத்தின் ஶுருப்பிடமோ
 என் தேச தென்றலே
 என் தென்மாங்கை
 ஸிராகரித்து - நிதமும்
 ஷிதசக்ஷிராய் முகாரிய
 ராகங்கள் சோகங்களாக
 சோகங்கள் சொந்தங்களாக
 தினவுகள் நெருப்பாக
 விழிகள் ஆறாசி பெருக
 வாழ்வே மாயமாக
 வசந்தஞ்சம் மாறக்க
 மனமே மரங்தின் விழிப்பில்
 நடந்தவை எல்லாம்
 கடந்தவையாவே போக
 நாங்கள் மாறவோம்
 நவ மாவிடர்களாக
 வாழ்டும் தலமுறை கள்
 வளர்டும் நேயங்கள்

- * -

வி. கங்கா

நிருத்த அரசு திரும் அரசு அரச்சுடு மலரஞ்சி

மலருஞ்சிது : துரமாண திலச்சீகுயப்படைப்
 புத்தனன் மட்டும் வந்தீராக்கீதப்படுகிறது.
 *படைப்புத்தன்றுத்து படைப்பாளிதனை பொழுது
 தூது தூது தூது தூது

குஞ்சுப்படை நின்டிழுந்துகிணு விஜனியுறுதால்
 வினாப்புரதூதாராசன தங்கின பகுதியங்களை பகுவதிலை
 தூதாராதாரா - அதிரியர்-

தாகும்

நோடே !
ராத்திரிய நூற்று

நம்மு

வினாமியநூற்றாண்டில்
ஆதாரியநூற்கள் *

PLEASE

PATRONIZE

Our

ADVERT

TISERS *

- பிளார்

நினைவே மலர்ந்து
கனவாய் முகிழ்க்கும் !
நிழலாய் மனதில்
மெலிதாய் படியும் - அதை
சிந்து தமிழ் சீரமைக்க
சிறு கதை போலுமரப்பேன் !

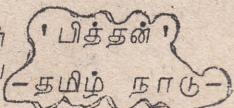
இடிமழக்க மத்தளங் கள்
தடிதாடித்து முரசறைய
கொடி மீண்ணல் கீற்றுகள்
கோடி வரணில் விளக்கமைக்க
முகில் மன்னன் துணையோடு
மழை மகள் பவனி வந்தாள் !

காரிருளனக் கண்டரண்ட
கவி நிறை நிலவுப் பெண்
தாய் மடியில் முகம் புதைக்கும்
தளிர் நடை மழுலை போல்
மேகத்தாய் மடியினிலே - தாள்
மெல்லிய முகம் புதைத்தாள் .

கோடை மழை துளிகண்டு
சொடிமலர் கரம் அசைக்க
தேடிவந்த தென்றலது
தேன் கூட்டிடைப்புகுந்து - ப
வாடையுடன் மதுரம் கூட்டி
சோலைவலம் வந்ததுவே !

சிற்றேராடை சலசலத்து
சிறு மீண்கள் துளியோட
நெடியமலை தழுவும் போது
உறு மீணத் தேடி ஆங்கெ
ஒற்றைக் கொக்கு தவம்புளியும் !

இப்படியாய் கனவினிலே
என்னை நான் மறக்க
கொட்டு மெல்லவே நல்
தூ சூக்கித்தை கலைத்தவுடன் பித்தன் !
கனவும் போனது - இனிய - தமிழ் நாடு -
நினைவும் போனது !

2 ம்பக்கதொடர்ச்சி

இவ்வல !
இங்கு . . .
இந்த ஜனநாயக
கட்டிடப்பகள்
எதோ இஷ்தோ
சமர் செய்தான்
சரிந்த போய்விட்டவோ ?

* * *

நாளாந்தம் . . .
மாகாணச் சேவ
மமயவாடியாக
மாறுவதைக் கண்டு
பரம்பறை நமயவாடிகள்
தந்கொலை செய்த
தடம் தெரியாமல்
போய்க் கொண்டிருக்கிறது .

* * *

பகல் இரவில்
பறியும் ஒவ்வொரு
துப்பாக்கி வேட்டுக்கும்
தினம், தினம்
உயிர்கள் தப்பாமல்
சிறிகிறது .

* * *

எல்லல இடப்படாத
(மாகாண) மன்னில்
யிதிக்கும்
மாண்ட சடலங்கள்
சிரிப்பது எதற்காக? . . .

இப்போது தான்
புரிகிறது .

அவற்றின் அதரங்களும்
அகன்ற விட்ட

வெறும்
என்புக் குடுகள் .

* * *

இப்போது . . .
முதலைக் கண்ணின்

முகவுறாகள்
வாசிக்கப்படுவதால்
ஒன்றுமட்டும் புரிகிறது
நாய்கள்
அமாவாதச இரவிலும்
குரைப்பது எதற்காக?

இதேக்கிழமீழிழூருது

வேடுக்கை பொருளான
மாணிடா
உன்வேதனை யாருக்கும்
வரவேண்டாமடா
சோதனை உன்னாத்தெநடர்
-வதஞஸல
வேதனாத்தான் வாழ்க்கையென
என்ன வேண்டாமடா
ஐாசிகள் எல்லாம் ஒன்றடா
ஒளால் ஆவரவர் ஓாததும்
தான் பிக்கியடா
வேலிகள் இல்லாப்பயிர்களாத
தான் வெள்ளையாடுகுமே
மேயப் பார்க்குதடா
காலங்கள் மாறும் கேரலங்
கள் மாறும் ஆதபோல்
உன் கவலைகளும் ஒரு நாள்
திருமடா
உக்காக நிச்சயம்
விடவென்னி தோன்றுமடா.
அதுபோல் எங்கள் தேசமே
ஒனிமயமாகக் குடுமடா .

* * * * * * * * * * *

-திருமலை ராஜு-

ஒவியம்: மூர்த்தி-ஒக்டீப்.

தட்டச்சு: உருங்குப்பி-

(கமிழ் நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் அருணன் அவர்களின் "களப்பிரர் காலம்முதல் தமிழ்சினிமா உலகம்வரை" அருணன் கட்டுரைகளில் இருந்து -) ஆசிரியர்.

நா. பா. வி. படைப்புதூக்கனில் வாழ்வின் புதூர்த்துநூக்கி உர்ச்சிடா...?

இன்று புதினங்கள் படிக்கும் வாசகர் களிடையே பிரபலமாக வளர்க்கப்படும் தொள்கள் களில் ஒருவர் திரு. நா. பார்த்தசாரதி. வெரது முக்கிய நவீனங்கள் 'குறித்திமலர்' ! 'பொன் விலங்கு' ! 'நெற்றிக்கங்' ! 'சமுதாய வீதி' ! இந்த மாநிலங்களில் எல்லாம் இரண்டுவிதமான தொநலன்கள் உள்ளவர்கள் சித்திகரிக்கப்படுகின்றார்கள். வழக்கம் போல் கதையின் நாயகரும், நாயகியும் (அல்லது நாயகிகளும்) மிக உயர்ந்த குனியல்புசள் உள்ளவர்களாகவும், கதையின் வில்லன்கள் அதற்கு முற்றிலும் நேர்மாரான ஞாமிழ்நடையவர்களாகவும் காட்டப் படுகின்றார்கள். மேற்கூறப்பட்ட இந்த நவீனங்களைல்லாம் இந்த ' ஒழுக்க சீலர்க்குக்கும்' ! 'ஒழுக்கம் கெட்டவர்களுக்கும்' ! நடக்கம் போராட்டத்தையே மையக் கருத்தாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர் தனக்குத் தானே வரையறுத்துள்ள 'பண்பு' - 'ஒழுக்கம்' ஆசிய வற்றின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவதே இதன் நோக்கம். அவரே 'குறித்திமலரின்' முன்னிராயில் ஒப்புக்கொள்வது போல,

"மருக்கொழுந்துச் செடியில் வேரில் இருந்து துவித்தனிர் வரை எங்கே கிள்ளி மோந்தாலும் மணப்பது போல் என்னுடைய இந்த நாவளின் எப்பகுதியிலும் பண்யும் ஒழுக்கமும் வற்புறுத்தப் படுகிற ஒரை ஒளிக்க வேண்டும் என்ற நினைந்து நான் எழுதினேன்.

அவரது இன்றைய சமுதாயத்தில் நிலஷு கின்ற அநியாயங்களுக்கும், அந்திகங்கும் அற்றுக்கண் எது என்றால், இந்த 'பண்பும்' - 'ஒழுக்கமும்' இல்லாத மனிதர்கள் உலவுவதான் என பார்த்தசாரதி கருத்திறார். மனிதர்களின் குந்தனையிலே, அவர்களது மனத்திலே நல்லதொடு மாற்றம் ஏற்பட்டால் போதும். இந்த மனத்திலே, புற உலகிலே கேவையான மாற்றம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற கொள்கையைத்தான் அவர் கொண்டிருக்கிறார். இது அப்பட்டமான கடத்து முகல் வாதம். வெறும் மனமாற்றங்கள்! புறவுலசினை மாற்றி விட, முடியாது. காரணம் சிந்தனையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றப் போக்கிற்கே அடிப்படைக் காரணமாய்த் திகழ்வது, புறவுலசில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களே.

பாமரத்தணம்

இந்த அடிப்படை உண்மையை உள்ளராத்தால் தான் இவரை குறைக்கின்றன நாயகர்களும் நாயகிகளும் தங்களது வில்லன்களின் சில தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளே இந்த சமூகாயத்தில் நிலவு கின்ற கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த கொடுமைக் காரர்களிடம் மனமாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நல்ல முறையில் 'பிரச்சாரம்' செய்தால் போதும் அவர்கள் மாறுவார்கள் சமுதாய அநீகியகள் ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற மிகவும் பாமரத்தணமாக நினைத்து 'சொற்பொழிவு' செய்வதில் இறங்கிவருகிறார்கள்.

"ஒருந்தி மலர் எழுதிய கைமலர்" என்று தன்னைத்தானே புகழ்ந்த கொள்கிறார் பார்த்தசாரதி. அந்த நவீனத்தில் ஒரு தினைப்பாத்திரம் நடிகையாக ஆசைப்பட்டு ஒரு அந்தியனோடு ஒடிவிடுகிறான். "ஒருந்தி மலர் எழுதிய கைமலர்" நீ என்னயோ நாள்தவறாமல் தயிற் நாட்டுபெண்மையின் சிறப்பையும், பண்பாட்டையும் பற்றி உங்கள் மங்கையர் கழகத்தில் சொற்பொழிவுகள் செய்வதாகச் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறாயே அப்படியிருந்தும் இப்படியாகிவிட்டதே" என்றுகேட்கிறான்.

அதற்கு பார்த்தசாரதியின் இலட்சிய கதாநாயகி பூரணி கூறுகிறாள். "நான் கருத்துக்களைக் கூறும்முறையிலும் சொற்பொழிவு செய்வதிலும் கேட்பவர் பின்பற்றத் தாண்டும் சக்தி குறைவு என்பதற்கு இது ஓர் அடையாளமோ என்று தோன்றுகிறது. அரவிந்தன் என் ஆற்றலை நான் இல்லை. அதிகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்."

பார்த்தசாரதியின் கருத்து முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் அவரை எங்கே அழைத்துச் சென்றிருக்கிறது பார்த்தீர்களா?

ஒழுக்கக் குறைவுக்கு காரணம் அதைப்பிரச்சாரம் செய்பவர்களின் திறமைக்குறைவுதானாம்!

அதுமட்டுமல்ல: கதாநாயகி பூரணி ஒரு 'லட்சிய'ப் பெண்மனியல்லவா? இவள்ளு லட்சியம் என்னவென்று அவளே கூறுகிறாள். "அரவிந்தன் : சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு அடிக்கடி ஒரு கம்பீரமான கணவுத் தோற்றம் உண்டாகும். பசியும் நோய்களும் வழுமையும், வாட்டமும். கொண்டு தவிக்கும் லடசக்கணக்கான ஆண்-பெண்களின் இருண்ட கூட்டத்திற்கு நடுவே நான் கையில் ஒரு தீபத்தை ஏந்திக்கொண்டு செல்கிறேன் என் கை தீபத்தின் ஒளி பரவிப் பசியும் நோயும் அழிகின்றன. வழுமையும் வாட்டமும் தொலை தின்றன.

ஆஹா, எவ்வளவு அருமையான லட்சியம்! ஆளால் இந்த வறுமையையும், வாட்டத்தையும் போக்க பூரணி கையிலெந்திவரும்

'தீபம்' - அந்த சர்வரோக நிலாரணி-என்ன வெற்று கொந்து கொள்ள இசையரயிருக்கிறதா? ஆசிரியர் விவரிக்கறார்.

"இலங்கையிலே 'சங்கலிலக்ஷ்மியச் சாறு' என்பது பற்றியும், 'ஜம்பெரும்காப்பியங்கள்' பற்றியும் பேசினாள் பூரணி..... சிறப்புப்பட்டம் எழுதிய பொற்பதக்கத்தை அளித்தார்கள்..... அந்தப் பொற்பதக்கத்தைக் கையில் வாய்சிக்கொண்டபோது ஒரே ஒரு கணம் அந்த பொற்பதக்கமே கரியிருள் நீங்கும் தான்கை விள்க்காக மாறுகிறாற் போலவும் அந்த கைவிளக்கதைச் தாட்சிக் கொண்டு அவலக்கவலைகளால் இருண்டுபோன மனிதக் கும்பலக்கு நடுவேதான் சோதிப்பிழம்பாக நடந்த செல்வசை போலவும் அவருக்கு ஒரு தோற்றும் ஜன்டாயிற்று' , - இது தான் 'தீபம்' இசிரியரின் அந்த 'காளதீபம்' .

ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்

சங்க இலங்கியங்களையும், ஜம்பெரும் காப்பியங்களையும், பற்றிச் சொற்பொழிவு செய்வதனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் உள்ள வழுமையும் வாட்டத்தையும்போக்கிவிடமுடியும் என்று சொல்லி வாச சுர்களை ஏமாற்றப்பார்க்கிறார் :

இன்றைய காலத்தில் பிரட்சனைகளை சங்ககால இலக்ஷ்மியங்களின்கை சொண்டு எப்படித்தீர்க்க முடியும்? அது அவருக்குதான் வெளிச்சம். சங்ககால இலங்கியங்கள் அன்றைய காலகட்டத்தின் வாழ்க்கை முறைகளையும் சிந்தனைப் போக்குகளையும் ஒரளவு விபரிக்கின்றன. குணரீதியில் முற்றிலும் மாறுபட்டு போய்யுள்ள இன்றைய சமுதாயப் பிரட்சனைகளை இந்த இலக்ஷ்மியங்கள் தீர்த்து வைக்க முடியாது. ஆக, சமுதாயப் பிரட்சனைகளை தீர்க்க, 'கருத்துப் புரட்சி' மட்டும் போதும். என்ற கருத்து முதல் வாதத்தில் ஆரம்பித்து, கருத்துப் புரட்சிக்கு சங்ககால நூல்களை, வேத நூல்களாக்கும் விசித்திர முயற்சிக்கு வந்து செருகிறார். பார்த்தசாரதி சில பணக்காரர்களின், ஜமீன்தாரர்களின் பணச் செட்டைகளை சுட்டிக்காட்டி போதிலும், இவருடைய கதாநாயகர்கள் எவரும் இன்றெள் சமுதாய பிரச்சனைகளுக்கு மலகாரணம்-இன்றைய சமுதாய அமைப்புத் தான் என்ற உண்மையை உணரவேயில்லை. அதனால், ஆயுதம் இல்லாமல் போர்க்களத்தில் நிற்கும் போர்வீரன் போல் பரிதாபமாக நிற்கிறார்கள். அக்ஷிரமத்தை எதிர்த்துப் போராடும் பொழுதும் அதற்கான காரணத்தை உணராததால் அதனை எப்படி ஒழிப்பது என்று வறி தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.

ஆனால், பார்த்தசாரதி, சமுதாயத்தில் ஒரு மரண்பாடு இருப்புதைச் சித்திரியிக்கிறார். அவர் தானும் முரண்பாடு இருப்பவதுக்கும்

வீல்லாதவக்கும் இடையெண்ணான்பாடு அல்ல. அவர் குறிப்பிடுவது நல்லவருக்கும் கெட்டவருக்கும் மின்டயே இருப்பதாக சொல்லப்படும் முரண்பாடு ஆனால் இந்த நல்லவன், கெட்டவன் முரண்பாடு வெறி புதகமன்றலமே. இதனை எழுப்புவதன் ஏலம் பார்த்தசாரதி உண்மையான முரண்பாடான, இருப்பவன் வீல்லாதவன் முரண்பாட்டினை உலகத்தின் கண்களிலிருந்து - குறிப்பாக - அந்த வீல்லாதவனின் கண்விலிருந்து மறந்து விடுகிறார்.

செயலிழந்த கதாநாயகர்கள்

'கருத்துக்களையே', கதாபாத்திரங்களாக் உருவாக்கியதால் இவரால் கதாநாயகர்கள் அனைவரும் யதார்த்தத்தில் இருந்து முழுவதும் விலை செயலிழந்தவர்களாகவும், வெறும் தின்றைப் பேச்சு வீரர்களாகவுமே திகழ்கிறார்கள். இன்றைய சமுதாய அநீதிகளை எதிர்க்கப்படுப்பட்டு விட்டலட்சிய தீபங்களாக, கொள்ளக்கூடிய இவரால் கதாநாயகர்கள் சிந்திரிக் கப் பட்டபோதிலும் நடைமுறையில் அந்த அநீதிகளை எதிர்த்த இவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை. பொன்விலங்கின் சத்தியீர்த்தியை எடுத்துக் கொள்ளுகின்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றியே சிந்தி தித்தக் கொண்டிருப்பிருப்பவன் ஆகவும்! தன்னுடைய தேவைக் -காகவும் பிறருடைய நியாயத்துக்காகவும் சேர்த்தே போ -ராடும்! ஒரு லட்சியவாதியாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் இந்த உண்மையின் சிகரம்! பிறருக்காகப் போராடுவதாகக் காட்டப்படவேயில்லை. தன் சொந்தக் காதவிக்காகக் கூட போராட முடியாத வெறும் வரட்டு சித்தாந்தவாதியாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறான். கதையிலே வரும் ஒரு கொடுமைக்கார ஜமீன்தார் இவனது காதவி மோ -கினியை சிறைப்பறவையாக அடைத்த வெந்திருக்கும் காலத் திலையே கூட நியாயமான ஒரு லட்சியவாதிக்கு வர வேண்டிய ஒடிப்பு இவனுக்கு வரவில்லை அவனை விடுவிக்கவும் எந்தவராறு முயற்சியும் செய்யவில்லை. மாறாக - அந்தச் சிறைப்பை ரவை -யிடம் 'தைரியமாயிரு! உன்னுடைய ஓாய்மையைக் காப்பாற்றிக் கொன்!' என்று புத்தி சொல்கிறான்.

சொந்தக் காதவியை காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற ஒடிப்பு இல்லாதவன் மற்றவர்களுக்காக எப்படி போராடுவான்?

வேடக்கையான முயற்சி
இதைவிடவேடிக்கை, 'இந்தியாவிலுள்ள சமுதாயப் பிரச்சனைகளை -ச் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பவன்-அவைகளை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பவன்' என்று சித்திரிக்கப்பட்ட சத்தியமூர்த்தி. பாரதி (கதையின் ஒரு நாயகி) சொல்வது போல் 'சமுகத்திற்கே புராப்பராக' தகுதிஹள்ள சத்தியமூர்த்தி சமுதாய அநீதிக

-என எதிர்த்துப் போர்த்தாடுக்காமல் மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் சென்ற தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றான். மேற்கு ஜேர்மனியில் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்த திரும்பினால் பேதங்கள் இந்த சமுதாயத்திலுள்ள கேடுகளையெல்லாம் நீக்கிவிடமுடியுமா? பார்த்தசாரதி எவ்வளவு தூரம்வாசகர்களைத் திசைதிருப்பி இன்றூள்ள சமுதாயபிரச்சனைகளை ஒரு சில 'தமிழ் அறிஞர்களால்' தீர்த்தவைத்துவிடமுடியும் என்று நம்பவைக்க முயல்சிறார்.

பார்த்தசாரதியிடம் மற்றொரு விசேஷம் உண்டு. இவரே சொல்வதே போல "அரசியலைப்பற்றி எழுதப்பயப்பட வேண்டியதில்லை எழுத்தாளனுக்கு தனிவான சமுதாயப் பார்ஸ்வை, வேண்டும்" என்பன போன்ற கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளார்.

இதன் அடிப்படையில் தனது 'குறிஞ்சிமல' ரில் தேர்தலைப் பற்றி எழுதியுள்ளார், ஆனால் அய்யகோ; 'பின்னையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்ததைப்போல்' தேர்தல் என்பது இரண்டு தனி மனிதர்களிடையே நடக்கும் போட்டி என்ற சித்தரித்துவிட்டார். இவர்காட்டும் தேர்தலில் 'அரசியலும் இல்லை அரசியல் கட்சிகளும் இல்லை. இன்று நாட்டில் நடப்பாரன்ன, 'கட்சி சார்பற்ற ஜனநாயகமா' + இவரது காவியத்தலைவி பூரணியோ ஒரு பணக்காரனை எதிர்த்தி மற்றொரு பணக்காரன் தொடுக்கும் தேர்தல் போருக்கு உள்ளையாசிறாள். அவருக்கு ஒரு அரசியல் தத்துவமும் இல்லை. அவள் அரசியல் பற்றியே பேசவில்லை. ஆனால் பார்த்தசாரதி இயான்து அந்த ரூவின்முன்னரையில், "தமிழக அரசியல் எழுங்சிகள் வாழ்வில் ஊருவுவதை ஓங்காங்கே காட்டியிருக்கிறேன்" என்கிறார். நாமும் கொடுக்கம் அருடுவிப் பார்த்தோம். பார்த்தத்தில் பார்த்தசாரதி அரசியல் என்றால், போஸ்டர் ஒட்டும்போது ஏற்படும் சண்டைதான் என்று தெரிகிறது. காரணம் அவர் அதைத்தான் தனது நல்கின்தில் அரசியல் என்ற சித்தரிக்கிறார்.

பார்த்தசாரதி தனது பாத்திரங்கள் மூலமாக என்னதான் லட்சியம் பேசினாலும், அவரும் அவரது பாத்திரங்களும் முடிவில் 'காதல்' என்ற அந்தப் 'பழைய சரக்கையே' சுற்றிச்சுற்றி வருகிறார்கள்.

அதுவும் இவர் காட்டும் காதல் சாதாரணகாதல் அல்லமெய்தழுவாத உயிர்க்காதல். இவரது அரவிந்தன் கூறுகிறான்" "உடம்பைப் பற்றி தொடர்கிற வாழ்க்கைஒருபெரியபொய் மயக்கமாகவே இந்த வினாவிலை எனக்குத் தோன்றுகிறது".

மனத்தளவிலேயே ஒரு ஆணும் பெண்ணும் உறவு கொள்வதை யே இவர் மிக உயர்வாக கருதசிறார். காதல் என்பது உடல் உறவும் மனவுறவும் கலந்ததே உடலுரவினை நோக்கமாக கொண்டிராமல் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கொள்ளும் உறவு வெறும் நட்பாகத்தான் இருக்கழுதியுமே தவிர அது ஒருக்காலும் காதலாக முடியாது. அதே போல் மனவுறவு இல்லாமல் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் உடலுரவு மட்டும் கொண்டு, பின் பிரிவார்களேயானால் அது வெறும்! காமம்! ஆகத்தான்இருக்குமே தவிர காதலாகாது. தாகத்திற்கு தண்ணீர் எப்படித் தேவையோ அது போன்றே இந்த மோகத்துக்கும் உடலுறவு அவசியம் இதைக் கண்டு ஏன் பார்த்தசாராதி அருவருப்பு அடைய வேண்டும்? இது இல்லாத காதல் தான் புனிதமானது, உயர்ந்தல் என்று சித்திரிப்பது ஒரு மாயமான வேட்டை.

இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் குறித்திமலரின் நாயகன் தலை நாயகியை பிடிக்க எந்தாலும் இல்லாத போதும் ஏதோ கற்பனைக்காரணங்களைக் கணக்கீட்டு தனக்குத் தானே ஏற்படுத்திக் கொண்டு மறுக்கிறான்! ஒரு போவித்தனமான புனிதத்தை உருவாக்கும் முயற்சியாகத்தான் இது இருக்கிறதேயொழிய யகார்த்தசத்திற்கு சம்மந்தமேயில்லாமல் போகிறது. அடுத்த பார்த்தசாராதி இன்றைய இளைகுர்க்குக்கும் யுவதிகளுக்கும் 'தமிழ்புன்பாடு' என்று சொல்லிக் கொண்டு, கூறும் ஓர் அறிவுரை இன்றைய இளைகுசுலதாயத்துக்குப் பெரும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியது. இந்த அறிவுரைகான்-காதல்ர்களில் யாராவது ஒருவர் மாண்டு போனால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மற்றொருவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் 'கைம்மை' நோன்பு இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து மலரின்பூரணி(திருமணம் ஆவதற்கு முன் பே) ஜரவிந்தன் மாண்ட பின்பு வேறுயானராயும் மனத்தாலும் நினைக்காமல் விதவையாக வாழ்கின்றான்; தமிழ் பன்பாட்டினைக் காத்தி விடுகிறான். பெண்ணுக்குப் பொதுமைக்கும் காதல் விரதம்? ஆனாலுக்கு இல்லையா? 'கற்புஎற்றான், இருப்பொலாருக்கும் பொலுவாக வைப்போம்' என்றுபாராதியார் சொல்லியிருப்பதைத் தினைக்கு அழைத்துக் கொண்டு காதலி மாண்டு விட்டால் காதலனும் கடைசிவரை விதவையாக இருக்கவேண்டாமா என்று கேள்வி எழுப்புகிறார் பார்த்தசாராதி. இது பற்றித்து 'பட்டுப்பூச்சி' என்ற நாளில் சுயவிவாதமும் செய்கின்றார். முடிவில் தனை பொன்விலங்கின் திருமணத்துக்கு முன்பே மோகினி இறந்தவுடன் கதாநாயகன் சத்தியமுர்த்தியினை வேறு எந்தப் பெண்ணையும் ஏர்எடுத்துப் பார்ச்கமாட்டுடேன் என்று சபதம்

செய்ய வைக்கிறார், இந்து சமய சனாதனக் கருத்தான் கணவன் இறந்தவுடன் மனைவி உடன்கட்டை ஏறவேண்டும் என்பதனை அறிகிறாற்றி உயிரோடு - ஆனால் 'கட்டை' போன்ற வாழவேண்டும் என்கிறார்.

இது போன்ற கருத்திகள் எவ்வளவு பிற்போக்கானவை என்ற சொல்லத் தேவையில்லை இது போன்ற 'விதவைக்கருத்திக்கள்' உருவாவ்தந்தால் காரணம் காதவில் கலந்துள்ளதுறவுப் பிரட்சுகளையை பார்த்தசாராதி உரைாதாக்கான் காதல் என்பது உன்னமயான உள்ளன்பில் ஒதுப்படுகான் யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அங்கு அங்கு வைத்த அந்த உயிர் மிறந்த விட்டால் வேறு எந்த உயிர் மதும் அது போன்ற அந்த வைக்க முடியாத என்ற எப்படி உழுவியாகச் சொல்ல முடியும்? இதற்கெல்லாம் மேலே உயிரோடு வாழ பவரின் உடல் தேவையையும் எப்படி மதிக்காமல் ரூப்படு? கற்பு நெறியினைப் பொதுவில் வைப்பது என்றால் - ஒருத்திரிக்கு ஒருவகுக்காக என்றால் - ஒருவச்சுக்கும் ஒருத்திரான் என்ற பொருள் அதை விடுதல் பெண்கள் 'விதவை கள்' ஆவதைப்போல் ஆங்கணும் 'விதவை களாக' வேண்டும் என்பது முற்றிலும் அப்த்தமான கருத்து அது மட்டுமல்ல விதவைத்திருமன்றத வற்புறுத்தி எழுத வேண்டிய எழுத்தாரர்கள் இன்று ஆங்களையும் விதவைகளாக பார்க்கிறார்கள்!

இது போன்ற சனாதனகருத்திக்கள் நமது இளைதுரிகளிடமும் யுவதி களிடமும் உயர்ந்த 'காதல்' என்றால் ஒருவர் இறந்த விட்டால் மற்றொருவர் அவர் நினைவாகேயே வாழுக்கைக்கையை கொடுசும் கொடுசுமாக கொல்ல வேண்டுமேதவிரவேறாருவாஸ்டம். அந்த அங்பின்னை வைக்குக்கூடாது, தனது உடல் ஆசையையும் உர்த்தி செய்யக் கூடாது என்று என்ன வைக்கும்.

பார்த்த சாரதியின் 'சத்தியவெள்ளம்பீவரது மற்ற நவீனங்களிலிருந்து ஒரளவு மாறுபட்டு அமைந்துள்ளது! தமிழ்க் மாணவர்களின் போராட்டத்தையே முழுக்க முழுக்க அடிப்படையாக கொண்டு புதினம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் இது தான் முதல்தடவை எனத்தோன்றுகிறது. பசுசையாக அவர் ஆதரிக்கின்ற ஒரு கட்சியின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எழுதப்பட்டிருந்தாலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் போராட்டத்தையும் தங்கிக அரசியல் அவர்களை எப்படி பாதிக்கிறது என்பதையும் மிகத் தெளிவாக சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

கிடிக்குடியே ரத்தாடியான சூருதியூதிக்கணை
வாசகரிதனிடமுடிது ரத்திமாரிதீக்கிருந்து -
- இடு -

1960-லும் 1972-லும்

¹ பொன்னிலங்கி சில் (1960) அரசு மற்றும் போலீஸ் உயர் அதிகாரிகள் நியாயத்துவம் பக்கம் நிற்பதாகக் காட்டிய இதே பார்த்தசாரதிதான் இந்த நவீனத்தில் (1972) அவர்கள் எப்பொழுதும் நியாயத்துவம் பக்கமே நிற்பார்கள் என்ற மாண்பும் உடைத்தெரிந்து அவர்கள் அதிகாரம் உள்ளவர்க்கு ஆதரவாக சாய்வதனை யதார்த்த பூர்வமாக சிற்கிரித்துள்ளார். இதன் பொருள் 1960ல் நியாயத்தில் பக்கம் நிற்ற அந்த அதிகாரிகள் 1972ல் கெட்டெடாழிந்து அக்ஸிரமத்தின் பக்கம் சாய்ந்த விட்டார்கள் என்பதல்ல. அவர்கள் பெப்பொழுதும் அதிகாரபலம் மற்றும் பன்பலம் உள்ளவர்கள் பக்கமே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். நியாயத்தின் பக்கம் அல்ல.

ஆசிரியரிடம் காணப்படுகின்ற இந்த முறண்பாட்டிற்கான உண்மைக்காரணம் அந்த அதிகாரத்திலிருந்தவர்கள் ஆசிரியரின் ஆதரவு கணப்பெற்றிருந்தவர்கள்: இன்றிருப்பவர்கள் அவருடைய எந்தர் ப்ரபை பெற்றிருப்பவர்கள்!

எனிலும் அவரது கதை சொல்லும் பாங்கினையும் கற்பனைத்திற்கையிம். ஒரே நொழுக்கு போன்ற நடையழகினையும் நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. படிக்க ஆரம்பித்தால் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வந்தினை தான் எம் வகையில் நிகழ்ச்சிகளைகோர்வதற்காக அருக்கி, கடமைக் கோபபைக் கதையினை கொண்டு செல்வதில் நல்லதிறன் காட்டுகிறார்.

நல்லவை செழிக்க வேண்டும், அல்லவை ஒழிய வேண்டும் எனும் பகடப்பாளியின் நல்லன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. தினால் அது காரிய சாத்தியமில்லாத, கவைக்குத்தவாத இலட்சிய வாதமாகவே வெளிப்படுகிறது. கதைமாந்தர்களும் பிடித்துவத்துடன் கொள்கை வாதிகளாக நடமாடுகிறார்கள். விளைவு யதார்த்த வாழ்வு என்பது மட்டும் அநேகமாகக் கூனாமல் போய்விடுகிறது.

குத்து குத்து நிலை அமர்த் - நு. நா. பார்த்து
ராத்யினி பண்டபிழைக்கியங்கள் புத்திய
தலையேற சொன்னிடையே. காகம் அதீகாகிடைவில்
சிறுக்கதை மனின்னி "இது காத்துக்கிணினி
பண்டபிழைக்கியத்தினி" அதிலை காரியமீலி

- 358 -

கல்துந்துவி.

திட்டமிட்டு . . .

என்னைச் சுற்றிலும்
அமைத்த
நியாய வட்டத்தை
நீக்கி

இனி . . .

மென்மையை உடைத்து
நல்-உணர்வு களைப் பொசுக்கி.
வரையறை மீறி
வாழ வேண்டும் !

நிலைமாய்

மலிநாபிமாணாய்
யகார்த்து பூர்வமாய்
சமூகத்தோடு மட்டுமல்லாமல்
சமோதாதாங்குடிடலும்
போலித்தனமின்றி
வாழ்ந்த நாட்களில்
வாங்கி முடித்த
மொற்ற டிஸிரிகளை
சேமிந்தது போதும் !
இந்த ஜென்மத்திற்கு !

நான் -

இனி நானில்லாமல்
பாசம் மறந்து
வேஉகம் உடத்தி
நட்பு ஒடிக்கி . . .
அன்புமனதை அகற்றி
வாழ்வின் அஞ்சியாய்க் களில்
மாயை கலந்து
யாவற்றிலும் கலப்படந்தெய்து
பொய்யில் மெய்க்கண்
மெய்யில் பொய் கலந்து . . .

லிலட்சியங் கள்

ஞாகிக்கோள்களை

தொலைவுக்கு ஏறிந்து . . .

முற்றிலும் -

இரந்த காலங் களிற்கு
முரணான
நிகழ்காலங் கான
நினைக்கிறேன்

கலங் காடே தாயே !

இப்படி

நினைத்தேன் என்று . .
ந மட்டும்தான்
கலங்குவாய்
என்றெணக்குத் தெரியும் +
என் செய்ய ?

நான் -

சமூகத்தில் ஒருவனாய்
வாழ

நினைக்கிறேன் !

செயலில் ?

*

பாலையுற்று

அஷ் ரபாநார்டின்

- திருமலை -

தலைப்பு: நீண்டிழப்படியாகி . . .

குறைவுமலை நீட்டாம்

அந்தக் காட்டிலின்மேல்

கைகள் இரண்டையும் தலைகுங்கு கீழே கொடுத்தபடிஅவன் புதுத்திருந்தான். அவனது விழிகள் இரண்டும் ஏதோ ஒரு வித மயக்கத்தில் மோட்டுவளையத்திற்கேயே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மனதிற்குள் நினைவுப் பறவைகள் சிறகடித்துப் பறந்துகொண்டு - ருந்தன! விடிந்து வெகுநேரமாகியும் அவனுக்கு எழுந்து கொள்ள மனம் வரவில்லை. அவனாக படுக்கையை, அவனது மௌனத்தை, அவனது தனிமையை, அவனது ஏகாந்தத்தை தடை செய்வதற்கு அந்த வீட்டில் ஒருவருக்கும் தனிச்சல் இல்லை. ஏனெனில் வீட்டிற்கு உத்தவன் அவன். தினமும் தவிருக்கு காலை பத்துமனிக்குப் பின்னர்தான் விடியும்: அதற்கு முன்னர் அவன் எழுந்து செய்வதற்கு ஒன்றும் இருக்கவில்லை உயர்தர வகுப்பு படித்து விட்ட வேலைக்காக "அப்பிளிக்கே கூத்து போம்களாக" நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும் அவனுக்கு என்னதான் செய்யக் கிடக்கு...?"

— ராஜுகாந்தா—

முதுசிற்கு கீழே எதுவோன்றுரவதைப் போல் இருக்கவே அவன் மறுபக்கம் புரண்டான் ஒரு மூட்டைப் பூச்சி ஒன்று தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்காக கட்டிலின் பலகைக்கஞ்சிக்கு இடையே தன்னைக் புதைத்துக் கொள்வதற்கு ஆயத்தமாகும் முன்னர் அவனது பெருவிரல் அந்த மூட்டைப் பூச்சியை அழுகியிருப்பது முழுவதும் அவனாக உடவில் இருந்து களவாடப்பட்ட ரத்தம் முழுதம் ஒரு பொட்டாய் அந்தக் கட்டில் பலகையில் சிதறியது.

அந்த மூட்டைப் பூச்சியே இப்பொழுது ஒரு ராஜுமாரனாய் - ஈசங் உருவெடுத்து "இனைகுனே எனது சாபம் போக்கி என்னை காத்த வீரனே - நான் ஒரு கந்தர்வலோக இனவரு - சன் ஒரு முளிவனின் சாபத்தால் இப்படி மூட்டைப்பூச்சியாக விட்டேன் உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள் பாலன் தனக்குள்ளேயே அரித்துக் கொண்டான்.

இன்னும் சிறிது நேரம் பூட்டுத்திருந்தால் தனது சிற்தனைகளை ஒரு பைத்தியக் காரணாக்கிவிடும் என்ற பயம் அவனது அப்பிக் கொண்டது மெல்ல மூழந்து படுக்கையை உதற்னான் வெளியே வீதியில் ஏதோ கோஉங்கள் கேட்டதைப் போலி ருந்தது. படுக்கையை மடித்து வைத்து விட்டு காசலுக்கு வந்தான் பாலன் அவனது வலதுகரத்தில் இப்போது சிகப்புக் கோடுகளாய் தெரியும் பற்படுச்சுடுன் ஒரு பங்கை நிற ருத்பிரஸ் இருந்தத். அதன் தம்புள் நாற்பக்கமும் சிதறி தமது வயோாசிப நினையை எடுத்துக் கொட்டிக்கொண்டு ருந்தன.

அவன்று வாசலைக் கடந்து அந்தமானாம் ஜார்வலம் கோட்டுங் கண்டு
பயனித்துக் கொண்டிருந்தது .

ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்டியின் ஏற்பாட்டில் நடக்கும் உரீரவும்
வடக்கு சிழக்ஸில் ஆர்ப்பாட்ட ஜார்வலங் கணக்கு , பஞ்சம் ஏற்படாத
நிலையில் தங்கள் சுயபலத்தை காட்டவும் , மக்கள் ஆதரவை திரட்டுவும் ,
நடக்கும் இந்த சுயநல முயற்சிகள். பாலன் முகத்தை அலம்-
பிலிட்டு வீட்டுக்குள் வந்தான் . அவன்று அப்பா வராந்தாவில் அமர்-
ந்தபடி அன்றைய தினசரி ஒன்றை படித்துக் கொண்டிருந்தார். முக்கு
கண்ணாடிக்கு வெளியே தெரியும் பெரிய விழிகள் பத்திரிகையை மேஜ்சு-
ந்து தொண்டிருந்தது . பக்கத்து மேசையில் அமர்ந்த படி அவன்று
தம்பி குமரர் படித்துக் கொண்டிருந்தான் . அவனுக்கு இன்னும் சில
தினங்களில் க.பொ.த சாதாரணதர பரிட்சை நடைபெற இருக்கிற
து . தற்போது அவனுக்குபாடசாலையில் 'ஸ்டால்வ்' விட்டிருக்கிறார்-
கள் . தங்கை மேனகா பாடசாலைக்கு போய்விட்டிருந்தான் .

பக்கத்து அறையில் இருந்து "தடதட" என தையல்மிழ்தீன் ஒடும் சத்தம் சேட்டுக் கொண்டிருந்தது . அந்த அறை அவன்று அக்கா ராதா-வினைடையது . காலை எட்டு மணிக்கு ஓட்டத்தொடங்கும் அந்த மெழுளி
ன் மீலைஆஹுமணி வரை விடாமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் . ஓடிக் கொண்டிருக்கிக் கேள்வும் என்ற கட்டாயம் அந்த வீட்டில் இருந்தது . ஆறு
ஐவ்க்கணக்கை கொண்ட அந்த வீட்டில் ஒரு பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற அவனுக்கு தந்தையின் பென்றுள்ள மட்டும் போது
மானதாகவில்லை . பொருளாதார பிரட்சுனைகள் பூதகரமானதாக எழுந்து விட்ட இந்நாட்களில் அந்த தையல் மெழுளினை ஓட்டம் அந்த
வீட்டிற்கு பெரிதும் உதவியாக இருந்து வந்தது உண்மை .

"தம்பி இந்தா தேத்தண்ணி குடி... "என்று கூறியபடி ஒரு கோப்பை-
யில் தேவீர் கொண்டுவந்து கொடுத்தான் அவன்று அன்னன் .

அன்றைய சம்பவத்தின் பின்னர் அந்த வீட்டில் அவனுடன் அவன்று தாடையுகிற வேறு ஒருவரும் முகம் விட்டுக் கடத்தப்படு இல்லை . இது வேறுப்பா-அல்லது பயமா ஒன்றும் அவனுக்கு வரியவில்லை அவனைப் பொறுத்தவரை அன்றைய தினம் ஒரு அதிகாரம் இல்லாத நாள்தான் .

அன்று அவன் எழுதிப் போட்டிருந்த பதினொராவது அப்பிகேஷன்
ஊக்கு இண்டர்விக்கு வரச் சொல்லி அழைப்பு வந்திருந்தது . வழிமுறை
போலவே அவனுக்கிருந்த பெறுமதியான அந்த காட்சட்டையும்
சேட்டையும் அனிந்த கொண்டு சென்றிருந்தான் . அது ஒரு மொத்த
வியாபாரத்தாபனத்திற்கான சேல்ஸ்மேன் வேலை அந்த வியாபார
த்தாபனத்தில் அவனைப் போல் நூற்றுக் கணக்கான இளைஞர்கள்
இரம்பி இருந்தனர் . நல்ல வேளையாக பதினாறாவது ஆளாக அவன்
அழைக்கப்பட்டான் . உள்ளே சென்றதும் அவனிடம் வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன . வளைகுடா யுத்தம் தொடர்ச்சி ரூத்யாவில் கம்யூனிசன்தீன்
வீழ்ச்சி வரை தொடர்ந்து இந்தியாவின் தற்போதைய வெளியுறவு
அமைச்சர் வரை வந்து நின்றது .

அவன் வந்ததோ ஒடுகல்லமேன் வேலைக்கு, தான்படித்த வார்த்தீபாடும் உதவி புரியும் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு அங்கு வரும் வரை மூன்தலு : ஆனால் அந்த வினாடியில் அவன்யாவும் சிதறிப்போவதை உரர்ந்தான். இழதியாக அவனை பெருபேறுகள் பல்கலைக் கழகத்துத் சிறப்புப்பதற்கான நிலையில் மூன்புதாக கூறி அவனை அலைப்பி விட்டார்கள். ஆனால் பாலைக்கு சின்னியே வெளியே வந்தபின்னர்தான் தெரிந்தது, மௌன்றாலதாக உள்ளே சென்ற ஒருவனே அந்த வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டுவிட்டான் என்று.

எமாற்றத்தோடு வீடு வந்தவறைக்கு வீட்டில் மூன்றாமொரு அசிரிச்சி காத்திருந்தல். அவனுக்கு வந்திருந்த புணிகளின் படி பல்கலைக் கழக முதல்வரிற்கு மூருபுள்ளிக்கருக்கறவாக மூன்தது. இரண்டு புள்ளிகளால் அவனை பல்கலைக்கழகமுறையில் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அவனுக்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. அவனை தமிழ் தங்கக்களினது ஏனைப்பார்தல அவனுக்கு என்னவோ போவிருந்தது அவனை. தந்தை "தாமோதரம்" கத்திக் கொண்டிருந்தார்.

" மூலுக்கு எத்தனை முறை விழுந்த விழுந்த சொன்னேன் படிடா படிடா என்று கேட்டானா.... மூப்போ மூரண்டு மாக்கூால் தட்டுப்பட்ட நிற்கிறான்...." அவரால் ஏச்சாம் பேச்சும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. உண்மையில் அவன் பல்கலைகழகத்திற்கு எடுபட்டிருந்தாலும் அவனை படிப்புக்க கூடியத்துதி அந்த வீட்டில் மூலுக்கு ஆனாலும் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கொரலுங்களை தங்கள் முகங்களைகாப்பாற்றிக் எத்தனை வேடுகளின் போடுசீரார்கள் அவனுக்கு அவனை தந்தை மேலே ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது .

" எனக்குத் தெரியும் என்கிடுதய படிப்புப் கலனிக்க நீங்க எல்லே ராரும், சும்மா கத்தாம மூருந்தா போஷம்... " என்னும் அகத்தில் அதித்தால் போல்குறிவிட்டு தனது அறாக்குர் புகுறில் கொண்டான்

அன்றைய நிகழ்வு நடந்த மூரண்டு வாரங்களாகிவிட்டன மூவரை அவசிடன் அவனை தந்தை பேசவே மூலுக்கு. அவரால் முகத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை அவருக்கு.

தேவைக்கு குடித்தபடி வாசலுக்கு வந்தவனிடம் அவனை தந்தையே பேசத்துவக்கினார் "பாலன், நீ மூப்படியே வீட்டில் சும்மா மூருந்த மூந்தக் காலத்திலே குடும்பம் நடத்த முடியுமா... ஏதாவது ஒரு வேளை செய்தால் தானே .. சரி ..!" அப்பா, அவனை பலவீனமான மூடத்தில் அவனை அந்தரங்க அவர்களும் கை வைத்து விட்டார். வேலைக்காக அவன் படும்பாடு அவருக்கு சொன்னாலும் புரியப் போவதில்லை.

வீணா வார்த்தைகளாச் சிதழிலும் பிரட்சனைகளுக்கே வழி உக்கும்.
"ஆப்பா நீங்கள் வென்ற விட்டர்கள்." (ஸ்ரிப்பிப்ரே' -)
ஆவன் மெளனமாக வாசிக சாலையை நோக்கி நடந்தான்.
(விரும்பினரல் படியுங்கள்)

* * *

மாலை ஜந்து மனி வேலைமுடிந்து வீடு செல்லும் ஆண்களும் பெண்களும் ரோபேட்டுக்களாய் ஒரு இயந்திர கதியில் தங்கள் வீடுகளுக்கும் கடைகளுக்கும் பயணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆபிளில் தொலைத்துபுன்னைகள், போக மிகுதியை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள் ஸிலர்.

இப்போது பெண்களுக்கு ஆண்களை விட படித்தவுடன் வேலை சிடைத்து விடுகிறது. தோலில் மூட்டும் பையுடன் அவர்களை நடை அவர்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுக்கிறது. சம்பளத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு அதிக அக்கறை இல்லை. அதனால் அவர்களுக்கு உடனே ஏதாவது வேலைசிடைத்து விடுகிறது. இதன் மூலம் அவர்களை விழும்பாத காக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இது ஆண்களில் முடிவுதில்லை. அவர்கள்து தகுதிக் கேற்ப அதியம் அவர்களால் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

பாலன் அந்த கடத்துக்கரை யோரத்தில் உள்ள சீமேந்து கட்டிடத்தின் மேல் அமர்ந்திருந்தான். தூரத்தில் அவனது காதலி பிரேமி வருவது தெரிந்தது. "ஒரு மனிதனுக்கு எத்தனை கூங்டங்கள் வந்தாலும் எந்த பிரட்சனைகள் வந்தாலும், எப்படியாவது அவறுக்கு ஒரு காதலி இருப்பது என்பது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. ஒரு இளைஞர் யுவதியையும், யுவதி இளைஞரையும், காதலிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வது இன்று ஒரு பஷ்டனாகி" போய்விட்டது. நாளைய இணைவுக்கு லாட்டரி! அடிக்க நேரிலும் இன்றைய காதலில் கறைந்து போவது தானே மனித இயல்பு" தனது கற்பனையைன்னி தானே சிரித்துக் கொண்டான் பாலன்.

"என்ன பாலன் மெளனமாக இருக்கிறீங்க, வீட்டில் ஏதாவது பிரட்சு ஈனையா...?"

பிரேமின் கெள்விக்கு சிரித்துக் கொண்டே தலையாட்டினான் பாலன். பிரேமி கெட்டிக்காரி பாடசாலையில் த.பெரா.த. சாதாரணம் படித்து முடித்தவுடனேயே அவன் தனக்கென ஒரு வேலையை தேடிக் கொண்டாள் பெண்கள் பொதுவாகவே தங்களுக்கு வரும் வாய்ப்புக்குளை உடன் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்வது இயல்பு அதற்கு பிரேமி விதிவிலக்காக இருக்க விரும்பவில்லை.

"எனக்கு தெரியும் பாலன் உங்கள் வீட்டில் பேசியிருக்காங்க... வேலைவிடக் யமாய்த்தானே...?"

பாலன் மெல்ல சிரித்துக் கொண்டான்.

"சிரிக்காதிங்க பாலன் அவங்க சொல்றதும் சரிதானே...? எத்தனை காலந்தாள் நீங்க இப்படியே வேலையில்லாமல் இருக்கப்போரிங்க."

"என்ன பிரேமி நீங்கும் அப்பாமாதிரியே சொல்ற, நான்மட்டும் என்ன வெரும் கனவுகளை தின்று வாழவா பிரியப்படுகிறன். என்னால் என்ன குவிவேலையா செய்யமுடியும்? எனது படிப்புக்கு ஏத்த வேலை சிடைத்தால் தானே செய்யமுடியும்? நாம் என்ன பள்ளிக் கூடத்திலே செய்முறைகளில்லபாடம் படிக்கிறோம். வெறும் புத்தகங்களில் உள்ள கட்டுரைகளும், எழுத்துக்களும் தானே...? பிரேமி மௌனமாக இருந்தாள்...அவளது மௌனம் அவனுக்கு தெரிந்தே இருந்தது. விடைபெரும் நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை அவளது மௌனமே அவனுக்கு தொவிக்கும். பிரேமி மேல் -திகமாக அவனுடன் வேலைவிழா யமாக கதைக்க விரும்பவில்லை. அதைத்தான் அவனும் எதிர்பார்த்தான். கரங்களை அசைத்த படி பக்கத்தில் இருந்த பஸ்நிலையத்துக்கு வந்தத் பள்ளில் ஏறிக் கொண்டாள். அவள். பாலனும் தனது வட்டை நோக்கிப் பயணமானான். வானத்தில் வெள்ளி நட்சத்திரங்கள் பூத்து இருந்தன, அவைகள் எல்லாம் அவளைப் பூர்த்தி கேவியாய் சிரிப்பதைப் போன்ற ஆற்றாமை அவனுக்குள்ளாழுந்தது.

(விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நீங்கள்படிக்கவேண்டியது)

அந்தக் கட்டிலின் மேல் - கைகள் இரண்டையும் தலைக்குக் கீழேகொடுத்தபடி அவள் படுத்திருந்தான். அவளது விழிகள் இரண்டும் ஏதோ ஒரு வித மயக்கத்தில் மோட்டு வளையத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. மனதிற்குள் நினைவுப் பறவைகள் சிறகடித்துப் பறந்த கொண்டிருந்தன. விடிந்து வெடு நேரம் ஆசியும் அவனுக்கு எழுந்து கொள்ள முன்ம் வரவில்லை. அவளது படுக்கையை, அவளது மௌனத்தை, அவளது தனிமையை, அக்களது எண்ணத்தை தடைசெய்வது -தற்கு அந்த வீட்டில் ஒருவருக்கும் தனிச்சல் இல்லை ஏனெனில் வீட்டுக்கு முத்தவன் அவள் தினமும் அவனுக்கு காலை பத்துமனிக்கு பின்னர்தான் விடியும்.

(யாவும் கற்பனையே என்று கூறி என்னையும் உங்களையும் ஏமாற்றிக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை)

- திருமலைத் திருமகன் -

தாகம் நொடர்ந்து வெளிப்பர
எமது பிருந்தாவன வாழ்த்துக்கள்

நியூ கோபாலன் கம்பனி

28, கடல் காட்சி வீதி,
திருசேனாமலை.

தாகம் கலை இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடுகள்

* கிராமத்து மண்கள் சிவக்கிள்றன - (சிறுக்கிள்றனத் தொகுதி)	- (சித்ரா நாகநாதன்) விலை : 35-00 கைவசம் இல்லை
* ராத்ரி (புதுக்கவிழைத்துத் தொகுதி)	- (இப்பனு அஸ்மக்) விலை : 20-00
* நிர்வாணம் (சிறுக்கவிழைத்துத் தொகுதி)	- உடுவை தில்லைநடராஜன் விலை : 20-00
* கிறவுகள் (மரபுக்கவிழைத்துத் தொகுதி)	- (தாமரைத் திவான்) (அச்சில்)

With best compliments

J. V. C. VIDEO

20, NEW MOOR STREET,
TRINCOMALEE.

Best Wishes

DOLLER AGENCY

MAIN STREET,
TRINCOMALEE.

Best Wishes

ARUNA JEWELLERY

18, A 3rd Cross Street,

TRINCOMALEE.

With best Compliments

From

Cader Jewellers

75, North Coast Street,

TRINCOMALEE.